

Hock János a Józsefvárosban.

A VIII. kerület ujonnan megválasztott róm. kath. plébánosa, Hock János orsz. képviselő, vasárnap délután tartotta bevonulását a józsefvárosi plébániába. Ez a bevonulás egyelőre csak a plébánia adminisztratív vezetésének átvételét jelenti, a templomi székfoglaló csak az ünnepélyes egyházi beiktatás után lesz. A bevonulást valóságos ünneppé avatta az ezekre rugó közönség, amely a plébánia-templom előtti Mária Terézia-teret ellepte, hogy tanuja és részese legyen annak a lelkes, meleg és szeretetteljes fogadtatásnak, amelyben a Józsefváros egész polgársága egyesült.

Mintegy tizenötezer polgár jelent meg az új plébános fogadtatásán. A plébánia-templom előtt fellobogózott emelvény állott és lobogódísz tőltek a templomot környező házak is. Az emelvényen foglaltak helyet a kerület bizottsági tagjai, élükön Rózsavölgyi Gyula h. polgármesterrel. Az emelvény körül a kerület előkelő katolikus családjai és a kőbányaiak csoportosultak.

Fél négyre járt az idő, amikor Hock és az öt kísérelő kőbányaiak megérkeztek. A VIII. kerület bizottsági tagjai teljes számban vártak rá. Az éljenzés lecsillapultával előlépett dr. Lengyel Endre, aki a kerület katolikusai nevében a következő beszédet üdvözölte Hockot:

— A világot megmozgató, a népek, nemzetek, ép úgy az egyes emberek életét irányító erkölcsi erők között — ugymond — a legnagyobb, a leg-hatalmasabb a szeretet! Mindentől megfoszthat bennünket a sors csapása, mindenünket elveszithetjük, de az emberek ragaszkodása, az emberek becslése olyan tulajdonunk, amelyet semmi földi hatalom tőlünk el nem vehet, amely a legnagyobb, a legmaradandóbb kincs, amit halandó ember magának megszerezhet.

Főtisztelendő uram! Ha végignézek az itt megjelent polgártársaim ezerein, örömmel telik be a szívem, mert látom, hogy Téged a szeretet kísért ide hozzánk, kőbányai hivednek, Kőbánya egész polgárságának rajongó szeretete! A szeretet kísért ide! A szeretet is fogadjon! De ti, kőbányai polgártársaim, ne bucsuzzatok szeretett plébánosotoktól, itt bucszkodásnak helye nincs! Mi nem veszszük el tőletek Hock Jánost, az ő tartalmas egyénisége, az ő hatalmas tehetsége, az ő kiváló, az ő csodálatraméltó szónoki képessége ma már az egész ország osztatlan tulajdona. Régi szokása a katolikus hívőknek, hogy évenként fölkeresik a csudatévő bucsujárhelyeket, hogy ott maguknak erőt, betegségekre gyógyulást, bajaikban segítséget és lelki-vigasztalást találjanak. Eddig Kőbánya volt a mi bucsujárhelyünk. Hock Jánoshoz jártunk, aki a krisztusi önfeláldozásról, a krisztusi szeretetről és türelemről tartott nekünk szent beszédeket, arról a krisztusi szeretetről és türelemről, amely nem ismer gazdagot és nem ismer szegényt, amely nem

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Iktatószám: _____
 Szerző: _____
 Cím: Hock János a Jozsefvárosban.
 Forrás: Pesti hírlap.

Bp. 1912 XI/19
 (Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) Oldalsz.

ismer ártatlant és nem ismer bűnöst, amely embertársainknak osztályokra és felekezetekre tekintet nélkül mindent megbocsát.

Ezentul a kőbányaiak zarándokolnak majd ide. Ti pedig, józsefvárosi szeretett katolikus polgártársaim, örüljétek velem együtt az ő jövőtelének. Az élet nehéz küzdelmeiben, az élet megpróbáltató harciban forduljatok hozzá. Ő ad majd nektek tanácsot. Ő nyújt majd nektek lelki vigasztalást.

Beszédét, amelyet sokszor szakított meg a fel-felujuló éljenzés, így fejezte be: „Hallgassátok meg az ő tanításait. Ő felvilágosítja elméteket és bevi-

lágítja lelketekeket a hit égő fáklyájával. A csüggedés nehéz óráiban ő lesz az, aki a remény tüzét éleszti bennetek. Elhinti közöttetek az osztályok és felekezetek közti béke, az egyetértés és a szeretet magvait, mert a haladás, a jólét, a becsületes társadalmi és családi élet alapja az összetartozás, egyetértés, váltvetett munka, embertársaink kölcsönös tisztelete és becslése. Engedd meg, főtisztelendő uram, hogy katolikus polgártársaim nevében örömmel üdvözöljelek itt a Józsefvárosban!

Dr. Lengyel Endre beszédét, amely mély hatást tett az egybegyűltekre, zajos éljenzéssel fogadták, amely csak akkor csillapult, amikor Hock János előlépett, hogy az üdvözlést megköszönje. A mély megihatottság hangján fogott bele Hock beszédébe. Hátalatt szívvel mondott köszönetet azért a nem várt lelkes és szeretettől áthatott fogadtatásért, amelyben őt a kerület polgársága részesítette.

— Tömegeket — ugymond — megmozgatni lehet, de a szeretetet, amely az emberi szív legmélyén lakozó szerves élet megnyilatkozása, senkire rákényszeríteni nem lehet. A szeretet hatalmáról beszélt ezután, amelynek tisztaságát úgy kell megőrizni, mint ahogy a veszta szüzek őrizték az oltáron lobogó lángot. Nem azért jött a kerületbe, hogy itt az evangélium világosságával gyújtogasson, hanem hogy szeretetet hirdessen minden ember iránt, hogy a békét ápolja és az együttműködést előmozdítsa. Az ő háza nem lesz hivatal, hanem olyan

hely, amelynek ajtaja mindenkor nyitva áll minden hajótörött, minden szűkölködő ember előtt, ahol a belépő szűkölködőtől nem fogják kérni a keresztlevelet. Majd a hitélet ápolásáról és arról a nagy erőről beszélt, amely a katolikus egyház ezeréves kulturális és humanitárius hivatásában rejlik. Gyakran vannak pillanatok, amikor az embert súlyos mepróbáltatások érik, amikor felhők tornyosulnak feje fölött, csapást újabb csapás követ és nincsen senki, akinek elsríhatná, elpanaszolhatná nagy baját, mert hiszen a bánat megoszlása fél vigasztalás. Ilyenkor itt van a templom, amelyben erőt merít a gyenge, vigasztalást a kétségbeesett. Kőbányáról jött ide. S most, hogy elhagyta tizennárom éves működésének helyét, nyugodt lélekkel állíthatja, hogy könnyűt a szemekben látott, de gyűlöletet soha. Igéri, hogy ebben a kerületben is azért fog dolgozni, hogy a lakosság jólétét emelje és a kerület felvirágzásához hozzájáruljon. Eleinte persze nehézségei lesznek, de hát a virág is megérzi, ha idegen talajba ültetik át. Papi programját ünnepélyes egyházi beiktatása alkalmával fogja majd elmondani a templomban. Addig is kéri, hogy azt a szeretetet, amelyet neki előlegeztek, tartsák meg továbbra is az ő számára.

Percekig tartó frenetikus tapsvihár és éljenzés köszöntötte Hockot, amikor beszédét befejezte. Hock ezután a tömeg folytonos éljenzései közt hiveinek kíséretében bevonult a plébániába, amely előtt még sokáig ismétlődtek az ovációk. Sötét este volt már, amikor a tömeg lassankint szétszözlött.

Osztályozás	
Tárgy	92
Hely	Hock János
Idő	"1912"
Személy	
H...	